

Landsforeningen
LEV

KØBENHAVNS KOMMUNEKREDS

Nr. **3**

August 2017
29. årgang

I dette nummer bl.a.:

- Fokus på beskyttet beskæftigelse, samværs- og aktivitetstilbud og miljøskifte
- Et Job til Ronnie • Debataften om dagtilbud
- Teaterkoncert

LEV Københavns Kommunekreds

B E S T Y R E L S E N

Formand	Danielle Pröschild, Tonemestervej 3, 2400 København NV Tlf. 40 13 70 16 . E-mail: danielle@proschold.dk
Næstformand	Annette-Marie Frimann Jensen, Hvedevej 32, 2700 Brønshøj Tlf. 38 89 20 23 / 22 56 11 37 . E-mail: amfrimannjensen@gmail.com
Kasserer	Eva Gjøe, Højmosvej 10, 2400 København NV Tlf. 39 66 18 56 / 26 82 79 33 . E-mail: gjoe@email.dk
Sekretær	Birte Lynghøj, Ole Borchsvej 18, 2500 Valby Tlf. 36 17 64 15 / 25 39 80 33 . E-mail: lyngjens@outlook.com
Bladsekretær	Egon Pedersen, Emdrupvej 139, 2400 København NV Tlf. 39 69 38 06 . E-mail: slet@kantorparknet.dk
Webmaster	Per Jonasson, Panumsvej 21, 2500 Valby Tlf. 36 45 40 43 . E-mail: per@valby.eu
Bestyrelsesmedlem, HB-medlem og medlem af Handicaprådet	Steen Stavngaard, Monrads Allé 46, 2500 Valby Tlf. 36 46 37 83 . 30 66 65 96 . E-mail: ss@sag.dk
Bestyrelsesmedlem HB suppleant	Gitte Svarre Larsen, Holmbladsvænge 1, 1., 2300 København S Tlf. 20 74 27 63 . E-mail: louisemalene@webspeed.dk
Bestyrelsesmedlem	Vibeke Holscher, Apollovej 18, 2720 Vanløse Tlf. 28 91 38 52 . E-mail: vh@nh-landskab.dk
Bestyrelsesmedlem	Eva Fryklund, Egholmvej 76, 2720 Vanløse Tlf. 28 30 39 19 . E-mail: evaovergaard@gmail.com
Suppleant	Per Tennberg . E-mail: pertennberg@hotmail.com
Redaktør *)	Lasse Rydberg, Borgmester Jensens Allé 31 A 2100 København Ø . Tlf. 35 38 46 90 E-mail: lasse-ellen@comxnet.dk
Revisor *)	Mogens Rasmussen, Dublinvej 4, 2300 København S Tlf. 61 79 98 94 . E-mail: dublinvej4@outlook.dk

* Er ikke medlemmer af bestyrelsen, men medlemmer af Kommunekredsens

I N D H O L D

Lederen. Af <i>Danielle Pröschold</i>	side	5
Fokussag – Om beskyttet beskæftigelse, samværs- og aktivitetstilbud samt miljøskifte. Af <i>Lasse Rydberg</i>	side	7
Et job til Ronnie. Af <i>Christina Petersen</i>	side	13
En debataften om dagtilbud i LEV København. Af <i>Annette-Marie Frimann Jensen</i>	side	19
”Er I klar derude” - Water, en teaterkoncert. Af <i>Lasse Rydberg</i>	side	23
Steen Stavngaard 70 år	side	27
Specialskolernes Idrætsdag 2017. Af <i>Frederik Nørup</i>	side	29

ANNONCESALG

Rosengrenen ApS · Tlf. 86 95 15 66 · kl. 8.30-12.00 og 12.30-15.00

Mail: info@rosengrenen.dk

– hvortil alle spørgsmål vedr. annoncer bedes rettet.

Udgivelsesplan

Her er der en oversigt over LEV Københavns udsendelser samt deadline for aflevering af stof. Tag denne plan med i jeres planlægning, så skaffer I jer adgang med oplysning om arrangementer og lign.

Vi skal have dit bidrag senest

Udgives

Blad nr. 4 5. oktober 2017

Primo november

Sats og tryk: Intryk · Tlf. 70 21 10 00 · www.intryk.dk

Lederen

Af Danielle Pröschild
formand for
LEV København

I dette nummer af LEV Københavns blad kan du læse et referat af vores workshop, om hvordan man definerer et godt dagtilbud. I samme boldgade har vores redaktør Lasse Rydberg interviewet LEVs politiske konsulent Lasse Højbjerg Helsted om LEVs indsatsområde i 2017: beskyttet beskæftigelse og samværs- og aktivitetstilbud. Vi har aftalt et møde med Borgercenterchef Lasse Steenland i august 2017, hvor vi gennemgår workshopens resultater og andre emner, som vi ser frem til at afholde.

Københavns Kommune er i gang med de første spadestik til budget 2018. Som udgangspunkt har Socialudvalget skullet finde forslag til besparelser på 2 procent af budgettet, hvilket svarer til ca. 40 millioner kroner. De fremsatte forslag ser vi på med stor bekymring i LEV København. Alle spareforslag kan ses på www.kk.dk under Socialudvalgets referat fra mødet den 26.4.2017.

Der er især et spareforslag, der bekymrer os, nemlig forslaget HA07 om "Tilpasning af serviceniveau på bo- og dagtilbud for borgere med handicap". Forslaget indeholder en generel besparelse på egne og købte pladser og er det forslag, der skal indhente de største besparelser. Med besparelser via driftseffektiviseringer og aktivitetsbesparelser. Handicapcenteret forventer en besparelse på 13,8 mio. kr.

Dette forslag mener vi i LEV København vil give en voldsom forringelse på bo- og dagtilbuddene, og vi vil gøre alt, hvad der står i vores magt for at forhindre, at det bliver gennemført.

Både dette og de øvrige spareforslag er endnu et eksempler på, hvordan hverdagen

forringes for vores borgere. Det er vigtigt at holde fast i, at alle har ret til et værdigt liv. Et botilbud skal være et sted, hvor man bor og har et godt socialt liv. Det er tankevækkende, at de indsatte i landets fængsler snart har flere muligheder for gåture, motionstilbud og ledsaget udgang end borgerne på bostederne. Pædagogerne gør en kæmpe indsats, men med de mange krav om dokumentation og andre administrative opgaver, der bliver lagt på deres skuldre, er der ikke megen tid tilbage til de pædagogiske opgaver. På mange bosteder er der kun tid til de mest nødvendige plejeopgaver, men ikke længere tid til at komme udenfor og gå en tur. Der tilbydes heller ikke motion, det på trods af at Københavns Kommune har en flot "Sundhedspolitik for alle". Der bliver udarbejdet mange politikker med mange gode intentioner, men når det kommer til midler til at udføre intentionerne i praksis, så er der sket så store besparelser på bostederne, at det kniber med overhovedet at nå de daglige opgaver.

Der bliver råbt højt fra mange fronter, LEV København deltog bl.a i demonstrationen på Rådhuspladsen den 10. maj, arrangeret af Velfærdsalliancen, og nogle af bestyrelsesmedlemmerne har afholdt møder med LFS København og deltaget i workshoppen på Københavns Rådhus om revision af kommunens handicappolitik.

Vi gør, hvad vi kan for at få vores synspunkter frem, og vi står sammen med dem, der ligesom os mener, at nu er nok nok.

Forsat god sommer.

Collage af Ellen Georg.

Fokussag

Om beskyttet beskæftigelse, samværs og aktivitetstilbud og miljøskifte

Af Lasse Rydberg

Skift i måden at se på mennesker med udviklingshæmning

Omkring årtusindskiftet begyndte der at ske noget i den måde, man talte om mennesker med handicap måske som en følge af, at man begyndte at se på mennesker, der var på overførselsindkomst, på en mere kritisk måde. Deres skæbne var måske ikke så meget noget, der relaterede til samfundet, der havde været hård ved dem og ikke forstod at komme til hjælp i tide. Måske var det noget ved dem selv, der var en stor del af årsagen. Historierne om de ikke helt integrerede indvandrere dannede næring til et ændret syn på mange af samfundets ekskluderede mennesker: mangel på opdragelse, udnyttelse af velfærdsrettigheder, mangel på respekt for fællesskabskulturen m.m.

I første omgang var mennesker med handicap ikke omfattet af en ny italesættelse af udsatte mennesker, men det lurede. I Landsforeningen LEV var der stadig en forestilling om, at årtiers indsats var lykkedes, mennesker med udviklingshæmning havde så sandelig fået betydeligt bedre forhold i den tid, organisationen havde eksisteret – det var en sejr. Men det lurede. Politikere begyndte at omtale resultaterne som endelige, mennesker med udviklingshæmning levede som alle andre - ikke mindst med bolig, fritid og arbejde. Men man inddrog ikke den virkelighed, at befolkningen generelt

Fortsættes side 8

ønskede bedre forhold, at der over ganske få år skete en forbedring af befolkningens levestandard uden at mennesker med udviklingshæmning fulgte med. Den politiske tilfredshed blev set i forhold til de forhold, der få årtier tidligere var standard for mange med handicap. Man kunne måske ikke se, hvorfor mennesker med handicap skulle kunne have samme ønsker om velfærdsforbedringer, som befolkningen udtrykte og skaffede sig. Her blev der for første gang i en velmenende politik sat en grænse – eller der skal måske sættes en grænse for, hvad samfundet skal yde – det var det, man med ørene mod jorden svagt kunne høre.

Med kommunalreformen og kommunernes overtagelse af ansvaret for mennesker med handicap var der gået nogle år, og man behøvede ikke at lægge ørene mod jorden. Borgmestre begyndte at stille spørgsmål til omkostningerne ved at rumme borgere i deres kommuner, hvis dagligdag var nødvendiggjort af en omfattende pædagogisk, omsorgsmæssig og teknisk indsats. Meget hurtigt sneg tanken om nytten af indsatsen sig ind i debatten, og med nyttetænkningen begyndte man at se på mennesker med handicap som også noget særligt omkostningsbestemt – hvad får vi ud af kronerne, er de til nytte?

Landsforeningen LEV fik pludselig rigtig meget at se til.

Fokussag en strategi

LEV fik travlt. Men med udlægning af forvaltningen af mennesker med handicap fra relativt få amter til 68 kommuner fik LEV rigtig meget at se til. I mange af LEVs kommunekredse ville der ikke være styrke og viden nok til at håndtere et nødvendigt med- og modspil til politikerne. Der var behov for dels at synliggøre problemstillingerne og dels at klæde de lokale LEV-folk på.

LEV's hovedbestyrelse har besluttet, at der skal arbejdes med *fokussager*, hvor man sætter et særligt intensivt fokus på bestemte problemstillinger for borgere med udviklingshæmning. Det sker igennem et forstærket samarbejde mellem LEVs landssekretariat og de lokale kommunekredse, så der samtidig skabes opmærksomhed på fokusområdets problemstilling lokalt og på landsplan.

Fokussag:

Om beskyttet beskæftigelse, samværs- og aktivitetstilbud og miljøskifte

Jeg mødes med LEVs organisationskonsulent *Lasse Højbjerg Helsted*, der aktuelt arbejder med fokussag om beskyttet beskæftigelse, samværs- og aktivitetstilbud og miljøskifte, hvor det er LEVs mål at påvirke politikere og embedsmænd både i kommunerne og på Christiansborg til i højere grad at støtte op om gode og velkvalificerede tilbud indenfor fokusområdet. – Jeg spørger om hvorfor denne fokussag? Og Lasse Helsted svarer: Fordi der er tale om et tilbud, der har stor betydning for dagligdagen for en meget stor del af LEVs målgruppe, i LEVs sekretariat regner man med ca. 16.000 på landsplan – det er ikke så lidt.

Landspolitisk

Er det et problem, siden dette er gjort til en fokussag, spørger jeg, og Lasse Helsted fortæller: Landspolitisk har der været forsøg fra skiftende regeringer om at lave en reform af Serviceloven, der bl.a. indeholder et ønske om at give kommunerne større råderum til, hvilke ydelser borgerne kan visiteres. Fra LEVs og andre handicaporganisationers side har der været en udtalt bekymring, om kommuner vil begynde at fravælge nogle af de tilbud, der er omkostningstunge og erstatte dem af noget andet. Helt konkret

Lasse Højbjerg Helsted

til LEVs målgruppe har man haft den bekymring, at det vil gå ud over personer, der er visiteret til beskyttet beskæftigelse og samværs- og aktivitetstilbud, at man i stedet vil tilbyde nogle den meget billigere løsning: at modtage støtte og hjælp i eget hjem (botilbud). Problemet er ikke bare en forringelse af tilbuddets indhold, men undergraver også et grundlæggende princip, at der i skiftet mellem at bo og arbejde (tilbud) er et miljøskifte.

Lokalt

Lasse Helsted fortsætter, at man lokalpolitisk ligeledes ser, at der er et pres på disse tilbud. Man ser f.eks., at kommunerne begynder at reducere i borgernes tilbud, det kan være antal dage, antal timer om dagen, det kan også være at flytte borgere fra et tilbud til et andet eller ved at hjemtage borgere fra andre kommuners tilbud. Alle disse ændringer kan have store konsekvenser for borgernes trivsel og hverdag – og ofte sker det uden, at der træffes en ny afgørelse. Hov, hvad er det, spørger jeg, og Lasse Helsted svarer: Hvis man foretager

en ændring af borgeres tilbud, så skal der træffes en afgørelse, og denne afgørelse skal sendes til borgeren sammen med en klagevejledning. Dermed har borgeren mulighed for at klage over afgørelsen og få den efterprøvet hos ankestyrelsen. Hvis der ikke træffes en afgørelse, og man gennemfører det, man har besluttet, sker der en svækkelse af borgerens retssikkerhed, borgeren har ikke mulighed for at klage over den ændring, der er sket. Desuden fremgår det af serviceloven, at borgeren skal kunne medvirke i behandlingen af sin egen sag, inden der bliver truffet afgørelse. Borgeren skal have mulighed for at blive hørt. Hvis man visiterer en borger til et tilbud, vedkommende ikke er interesseret i, er det ikke den store raketvidenskab at se, at det ikke er til gavn for borgeren, og kommunens glæde af beslutningen kan blive problematisk.

Miljøskifte

Der er også fokus på miljøskifte i fokussagen, fordi nogle kommuner begynder at oprette, hvad de kalder helhedstilbud, men som

Fortsættes side 10

LEV anser for at minde om fortidens store anstalter, og dette vil LEV gerne forsøge at imødegå. Man kan sagtens se for sig, at kommunen ved opførelse af et nyt botilbud ikke kun gør det større i troen på stordrift og dens slags, men også slår to fluer med et smæk og etablerer et aktivitetstilbud på matriklen, sparer kørsel og ser at de to tilbud kan have glæde af hinanden, ikke mindst når der skal rationaliseres.

Lasse Helsted understreger, at taler man om beskyttet beskæftigelse og samværs- og aktivitetstilbud, må man også tale om miljøskifte, det hænger simpelthen sammen. Men for at beskæftigelses- eller aktivitetstilbuddet kan understøtte miljøskiftet, skal miljøskiftet være et skift i den pædagogiske tilgang, det er ikke den samme pædagogiske måde at omgås på i bostedet og i dagtilbuddet. Det er to forskellige organisationer med hver deres eget indhold og målsætning, selv om der naturligvis er noget, der er fælles, når det drejer sig om individuelle pædagogiske strategier.

Miljøskiftet knyttes til forståelsen af danselse og udvikling af beskyttet beskæftigelse og samværs- og aktivitetstilbud, eksisterer det ikke, er der tale om noget andet, som rækker ud efter et andet slags liv.

Fokussager i praksis

Vi har set at der er to spor i fokusager: Forsøg på at påvirke ministre og politiske partier og at understøtte LEVs lokale kredse i deres arbejde med lokal handicappolitik, og deres samarbejde med lokale politikere og embedsmænd.

Lige nu har Lasse Helsted været rundt i landets lokale kredse og afholdt opstartsmøder, der handler om, hvordan man arbejder med denne fokussag. Det kan være at sende spørgsmål til det lokale handicapråd. Det kan være, hvordan man laver et debatarran-

gement, hvor man inviterer lokalpolitikere og embedsmænd. Give gode og faglige argumenter for miljøskifte, komme med oplæg om det gode indhold i beskæftigelse og samværs- og aktivitetstilbud, som kan understøtte trivsel og udvikling hos borgere med udviklingshæmning.

Lige nu er Lasse Helsted ved at lave en video til LEVs lokale kredsfolk om, hvordan man kan søge rundt på tilbudsportalen og finde information om beskæftigelses- og aktivitetsbuddene i sin kommune. Tilbudsportalen er på den måde et af mange vigtige værktøjer, de lokale kredsfolk kan bruge til at forberede, hvordan de vil i dialog med politikere og embedsmænd om kommunens beskæftigelses- og aktivitetstilbud. Jeg tager computeren og søger, det er ikke så lige til, men med nogle råd fra Lasse Helsted er jeg inde i bl.a. Københavns Kommunes tilbudsportal og får et omfattende overblik over, hvad der er af tilbud til bl.a. voksne med udviklingshæmning m.m.

Pårørendes bekymring

I LEV oplever man mange bekymringer hos de pårørende i forhold til beskæftigelse, samværs- og aktivitetstilbud og miljø.

Mange oplever, at færdigheder, som deres barn med udviklingshæmning har haft, er gået tabt, eller det er som om, det går lidt tilbage for dem. Der er et ønske om, at dagtilbuddene som minimum skal kunne opretholde færdigheder hos borgerne, men sandelig også at der satses på, at borgeren får udviklet nye færdigheder.

Man ønsker at alle skal ses som nogle der kan udvikle sig, ingen må kunne ekskluderes, fordi nogle ikke kan se eller forstå, at det kan nytte.

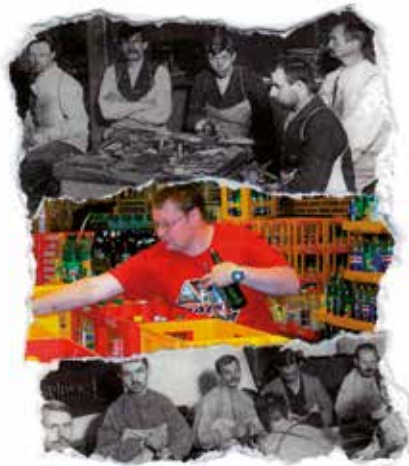
Et tema som man hele tiden vender tilbage til, er begrebet "livslang læring" – det gælder for alle, at man gennem hele livet

skal lære og kan det – det er et grundprincip i et moderne samfund under udvikling. Man kan ikke skrive nogle mennesker ud af denne historie. Det må være en central mening med dagtilbud, at de bygger på et syn på mennesket, at alle skal støttes i en livslang læring.

Jeg drøfter disse emner med Lasse Helsted, der er enig med de pårørende, og siger, at der er behov for at styrke beskæftigelse og samværs- og aktivitetstilbud. Tilbuddene kan blive mere sammensatte og der sker da heldigvis også spændende ting på området. Lasse fortæller om et dagtilbud for både beskyttet beskæftigelse og samværs- og aktivitetstilbud, der hele tiden

forstår at udfordre sig selv men også, hvad der er meget vigtigt, de tager opgaven alvorligt, laver kursuskataloger i flot layout, afholder dimissionsfester hvor borgmesteren kommer og overrækker kursusdiplomer – hvor det centralt handler om læring og udvikling hos den enkelte, og at der skabes stor trivsel hos borgerne og de pårørende.

Lasse Helsted beretter om en historie fra dette dagtilbud, hvor en mor deltog til en dimissionsfest, fordi hendes datter skulle modtage sit kursus-/uddannelsesdiplom. Moderen fortalte med glæde: Nu kan jeg også overrække min datter en buket blomster, som jeg gjorde med mine to andre børn, da de blev studenter.

Collage af Ellen Georg.

Et job til Ronnie

Det er mandag formiddag. Projektleder i KLAP, *Claus Bergman Hansen* og jeg selv, som er administrativ medarbejder i projekt KLAP, sidder i bilen på vej til McDonald's på Østerbro. Vi har en aftale med restaurantchefen *Anders Wessel* og *Ronnie Højrup Jensen*. Med os har vi Ronnies ansættelsespapirer, de skal blot underskrives, og herefter er Ronnie officielt fastansat i et skånejob hos McDonalds på Østerbro.

Det er næsten 2 ½ år siden, Ronnie første gang kontaktede KLAP, med ønske om at få et skånejob. Det har været et langt forløb med adskillige forsøg i form af praktikker i diverse jobs. Men ikke mindst på grund af Ronnies ukuelige vilje og ihærdighed, lykkedes det altså til sidst at finde et godt jobmatch.

Af *Christina Petersen*

På Østerbrogade finder vi let McDonald's, for selvom facaden er ved at blive renoveret, og hele bygningen er pakket ind i stort stillads, er der et stort banner med et billede af, hvad restaurantchef *Anders Wessel* kalder "verdens største Big Mac".

Der er travlhed i restauranten, da vi træder indenfor, så derfor venter vi lidt i baggrunden, indtil der bliver lidt mere luft i kundekøen. Pludselig dukker Ronnie op bag disken, han har hentet friske forsyninger af kildevand fra lageret. Han ser glad ud og står og småsnakker lidt med en kollega, mens han sætter vandet på køl. Det er tydeligt at se, at han trives godt i sit nye job. Det bringer smilet frem hos både Claus og jeg. Vi ved at vejen til dette job ikke har været let – som Ronnie selv siger "Ronnie har prøvet det meste".

Ronnie er både fysisk og psykisk handicappet. I 1985, da han blot var 2 år, blev han syg. Han blev hårdt ramt af meningitis, og som følge af dette, blev han hjerneskadet. I år 2000 mistede han synet på sit ene øje i en fodboldkamp. Ronnie har ligeledes fået stillet diagnosen ADHD.

Verdens største Big Mac.

Verdens største Big Mac

Ronnie er førtidspensionist, men han vil ikke sidde hjemme og lave ingenting. Det

Fortsættes side 15

vigtigste i hans dagligdag er at have noget stå op til om morgenen. Han bliver rastløs hvis han ikke har noget at tage sig til. Det faktum samt ønsket om også at tjene lidt ekstra penge var årsag til, at Ronnie i september 2014 tog kontakt til projekt KLAP.

KLAP er et projekt under Landsforeningen LEV, som laver jobs til førtidspensionister med kognitive vanskeligheder. KLAP har jobskabelsesaftaler med mange af de store landsdækkende virksomheder, såsom McDonald's. Disse virksomheder har skabt nogle rigtig gode skånejobs for netop denne målgruppe. KLAP har indtil videre skaffet over 2200 førtidspensionister i arbejde, men det betyder ikke, at det altid lykkes ved hverken første eller andet forsøg.

Der er mange faktorer der skal passe sammen: arbejdsopgaver, -tider, fysiske rammer samt sociale forhold. I Ronnies tilfælde er struktur og rene linjer det mest betydningsfulde. Dette er et skånehensyn, som kan lyde "ligetil", men som alligevel tit har vist sig at være en udfordring for personer, der ikke kender til hans handicap. Det er ofte ting som andre synes er små bagateller, der fylder og stresser enormt meget hos Ronnie. Han har brug for at kunne placere alle aftaler i sine egne "kasser" og ikke mindst i sin kalender. Det er hans eneste mulighed for at handle og hermed eneste måde for ham at fungere godt i hverdagen og i et job. Det er ikke mange arbejdspladser, som har mulighed for at tage hensyn i sådan et omfang, som Ronnie har brug for.

Derfor har det ikke været så let at finde det rigtige jobmatch til Ronnie. Listen af praktikforløb er derfor af samme grund blevet lidt lang efterhånden. Den indeholder alt fra servicemedarbejder hos flere dagligvarebutikker, flyttemand, bord-/stoleformand på café og meget andet. Ja, Ronnie har virkelig prøvet det meste, men til trods for

Ronnie Højrup Jensen og Anders Wessel.

dette har han aldrig opgivet tanken om at få et fast job.

Hos KLAP ved vi godt, at det kan være små marginaler, der gør den store forskel, når det rigtige jobmatch lykkes. Hvad det lige præcis er, der gør, at jobbet hos McDonald's er det helt rigtige for Ronnie, er svært at vide. Måske er det en kombination af flere ting. Ronnie trives med fysisk hårdt arbejde, dette bliver opfyldt, idet Ronnies primære arbejde er i varemodtagelsen. Han fortæller selv, hvordan han tit kører sin makker træt.

Fortsættes side 17

Ronnie kan nemlig godt lide, når arbejdet udføres hurtigt og effektivt. Han fortæller også, at han har fået nogle kollegaer, som behandler ham, som var de vant til at have med mennesker med ADHD at gøre. Det gør det lettere for ham at udføre arbejdsopgaver, når disse bliver beskrevet tydeligt.

Det vigtige er blot, at Ronnie er glad for sit job hos McDonalds, "og det er heldigt", udtaler Anders Wessel, "for vi er også rigtig glade for Ronnie". Han udfører et godt stykke arbejde og sætter en ære i at være god til det, han gør.

Derfor var vi heller ikke i tvivl, da vi i KLAP blev bedt om at fortælle historien om en borger i København, som har fået job via KLAP. Ronnies historie er ikke som de fleste. Det er langt fra alle, der skal igennem så mange praktikforløb. På den måde er Ronnies forløb ikke en typisk KLAP-jobhistorie, men det er bevis på, at der faktisk ER plads til alle på arbejdsmarkedet. Måske kan Ronnies

Ronnies ansættelsepapir underskrives af Anders.

historie også give lidt mod og inspiration til en eller flere, der sidder i samme situation.

Personligt bliver jeg rørt, når Ronnie siger "det værste ved at arbejde hos McDonald's er de dage hvor jeg ikke skal på arbejde hos McDonald's".

Job til førtidspensionister

Et projekt under

Landsforeningen
LEV

En debataften om dagtilbud i LEV København

Af Annette-Marie Frimann Jensen

Som vi tidligere har nævnt her i bladet, holder bestyrelsen indimellem møde med borgercenterchef Lasse Steenland. På det sidste møde i efteråret 2016 blev vi enige med Lasse Steenland om at komme med nogle bud på, hvad bestyrelsen forstår ved et dagtilbud. Netop emnet dagtilbud er på dagsordenen i LEVs landsorganisation, fordi vi ser tendenser til, at dagtilbud bliver reduceret til en hjemmeaktivitet på bostederne.

For at få en nuanceret og god debat havde bestyrelsen inviteret nogle pårørende og medarbejdere til en temaaften i forlængelse af et bestyrelsesmøde for at høre, hvad de havde af meninger om dagtilbud. Hvordan kan et sådant defineres, og hvad forstår vi hver især ved begrebet? Vi var i alt 25 deltagere og ca. halvdelen var medarbejdere og halvdelen pårørende.

Mødet blev afholdt den 19. april 2017 i Kulturstationen i Vanløse, og alle fremmødte var positive over for initiativet.

Inden mødet havde deltagerne fået et par spørgsmål, som de kunne tænke lidt over, og som de kunne bruge som en slags forberedelse.

- *Hvilke visioner har du for et godt tilbud?*

- *Overvej fordele og ulemper ved et dagtilbud på henholdsvis bostedet og udenfor bostedet.*
- *Hvad skal der som minimum til for at give borgeren et godt tilbud?*

På selve aftenen havde vi en del gruppearbejde, og i hver gruppe blev der samlet op af et bestyrelsesmedlem. Vi havde forsøgt at få så blandede grupper som muligt. Vi indledte mødet med at høre nogle svar på de tre spørgsmål, og svarene var i stikord meget tydelige:

- *Mangfoldighed – ressourcer til flere forskellige handicap på tilbuddene.*
- *Livslang læring og uddannelse og meningsfuld beskæftigelse.*
- *Aktiviteter ud af huset, herunder også ønske om at møde andre borgere/nye venskaber.*

Udover de spørgsmål som deltagerne havde fået med hjem, havde vi udarbejdet en række spørgsmål som blev besvaret i grupperne. Vi havde to timers god og konstruktiv debat, og det var tydeligt, at der var stor tilfredshed med at få inspiration og viden fra personer, som man normalt ikke var i forbindelse med. Fx blev flere klogere på, hvad der egentlig findes af dagtilbud. En af deltagerne sagde fx: "Det skal være et tilbud, der tager udgangspunkt i det enkelte menneskets potentiale og ønsker..."

Det gennemgående synspunkt i grupperne var netop, at alle borgere har et udviklingspotentiale uanset handicap og alder. Det var dog vigtigt for mange deltagere at pointere, at udviklingen af færdigheder ikke

Fortsættes side 21

kun skal tjene til mere selvhjulpethed, men også til selvtillid og glæde ved selv at kunne gøre noget/bidrage med noget, uanset hvor lille en ting, man kan bidrage med.

I forbindelse med netop dette tema blev der peget på motivationsarbejde. I erkendelse af at mange mennesker med udviklingshæmning ikke selv efterspørger udfordring og udvikling, skal det pædagogiske arbejde være "skarpt" på at motivere og ikke bare forfalde til nemme løsninger, som måske er hyggelige, men ikke udvikler.

Et tankevækkende tema blandt deltagerne var, om vi overhovedet taler samme sprog blandt medarbejdere, pårørende og forvaltning? Mener vi og forvaltningen det samme, når vi taler om beskæftigelse? Er beskæftigelse lønnet arbejde, er det støttet arbejde, er det dét, at man beskæftiger sig med noget meningsfuldt eller noget helt andet? Vi må vide, hvad vi hver især mener med ordet, og vi bør arbejde for en fælles definition af begrebet "beskæftigelse".

Et sidste tema, som vi jo ved er aktuelt, og som også blev diskuteret livligt på mødet, var spørgsmålet om, hvorvidt miljøskift er godt eller dårligt. Alle var enige om, at alle har brug for et aktivitetstilbud, uanset hvilken karakter det har. Risikoen for ren opbevaring og ensomhed er stor, hvis borgeren ikke kommer ud af huset. Der var enighed

om, at de allerfleste har glæde ved og behov for at komme væk fra deres botilbud, men naturligvis er det vigtigste altid, at man ser på den enkelte borgers behov.

Vi forsøgte at være visionære og optimistiske, men det er klart, at mange gode ideer hurtigt kunne blive opgivet, fordi det var så manges erfaring, at der er stor mangel på personale.

Alt dette vil vi bringe videre til Lasse Steenland, som vi skal holde møde med i august måned. Det er bestyrelsens håb, at vi kan følge op på mødet, og at vi fremover kan afholde den slags temamøder i LEV Københavns regi.

Se vores
hjemmeside på
www.levkk.dk

”Er I klar derude?”

WATER

En teaterkoncert

Af Lasse Rydberg

Uddannelsescenter UiU er kendt for sin kreativitet. Det er det, man måske kunne kalde stedets ånd. Jeg får den forestilling, at man eksperimenterer, så det skabende får nye udtryk, der spejler sig i der, hvor den grænsesøgende kreativitet i samfundet bevæger sig. For nogle år siden skabte man et musikteater, der inddrog mange af kunstens måder at udtrykke sig. Hvert

år et nyt totalteater, indtil skolereformen kvalte initiativet, der var ikke mere tid til den slags. Men i maj i år, lukkede UiU igen op for en stor teaterkoncert, igen med fornyelse, igen med nye udtryk, igen med ny scene og igen med at afprøve hele teatrets mange processer og muligheder. Manglen på arbejdstid (forberedelsestid) har betydet

Fortsættes side 24

at eleverne i nyt omfang har fået ansvar for forestillingens afvikling, stå bag ved lys, lys, scenearbejde m.m. Denne yderligere involvering af eleverne betød, sammen med en ny sceneopbygning, at man ikke oplevede arbejdet med scenskift, at ingen elev blev udstillet i sin afmagt mellem at være ude og være på.

WATER var titlen på teaterkoncerten – alt skulle handle og samle sig om vand – og det lykkedes. Ikke mindst fordi vandtemaet fandt musik og tekster, der mødte emnet fra mange sider, også de overraskende.

Forestillingen åbnede med en ouverture af skøn vandmusik fremført af en gruppe

elever der havde fysiske handicap, og de åbnede for sluserne. Bagtæppet åbnede sig, og et regnvejr løb over paraplyerne som sølvkonfetti, velsignet dans og velsignet regn. Naturligvis kan man ikke undgå "At slentre gennem regn", men solen var et yndigt lille kærlighedsmøde. God, kendt popmusik fik sin egen fortolkning med en visualisering, der gav teksten et nyt indkig. Rap fik stjernedrys og sin attitude, det oprørske lige på. Selv heavyrock, der ville blæse os bagud af sæderne, var vand som trykspuler. Selv en bilvask fik sin afdeling og nærmede sig revyen, autovaskemaskine skruet sammen af dansere, og bilen tog scenen.

Disse teaterforestillinger på UiU har hver gang eksperimenteret med scenografi, hver forestilling, hvert sit teater med nye scener. I denne forestilling havde man igen taget filmen ind som en del af scenografien og som sin egen fortælleform. Et afsnit i forestillingen var en film om vand, farver der vokser i vand og skaber former, blander sig – man vil kalde det et bud på videokunst skabt i billedkunst. Billedkunst var også en del af forestillingen fra skyggespil til film, hvor elever viser deres vandbilleder, kunstudstilling på skærm.

I salen over tilskuerne svømmede der blåfisk, de der meget sjældne med selvly-

sende finner, styret af publikum ved hjælp af fiskestænger.

Det var bare nogle eksempler på en forestilling, der er vokset frem af, at man på skolen har arbejdet med temaet vand. Hele skolen har således været involveret i forestillingen.

Midt i forestillingen træder en ung sortklædt pige ind på scenen, går frem, rækker en knyttet hånd op i luften og råber i mikrofonen: "Er I klar derude?" Og der jubles – derude er mere end den sal vi sidder i, der er mere på spil. På skolen er der mange mennesker, der er mange sprog, men man har et fællessprog, som det blev sagt i indledningen til forestillingen, og det er musikken. Så her et citat fra afslutningssangen:

*Her på skolen er vi mange
Mange mennesker og mange sprog
Det er dig og mig; os alle
Hver dag står vi sammen, alle sammen hele
vejen.*

*Hele vej'n, hele vej'n
Hele vej'n, hele vej'n
Gennem vand, gennem regn
Står vi sammen ligegyldigt vejret, hele vej'n.*

Steen Stavngaard 70 år

I forsommeren fejrede Steen Stavngaard sin 70-års fødselsdag i Cafe Virente, der er en del af Bostedet Rentemestervej. Det er en af de første cafeer, der er en del af et bosted, der er åben for offentligheden. Et naturligt sted for Steen Stavngaard at fejre sin fødselsdag. Ikke kun fordi han er formand for pårørendegruppen på Bostedet Rentemestervej, men fordi han i 27 år har spillet en væsentlig rolle indenfor handicappolitikken.

Steen Stavngård har været formand for LEV København, medlem af Landsforeningen LEVs forretningsudvalg, formand for De Samvirkende Handicaporganisationers uddannelsespolitiske udvalg og formand for en række handicappolitiske udvalg

Siden 1990 har Steen Stavngaard været aktiv. Det startede med skolebestyrelsesarbejde, blev til medlemskab af Skole og Samfunds bestyrelse, som den første handicappolitiker i dette meget vigtige arbejde indenfor folkeskolen. Han har været formand for SUKA, formand for Centerrådet, medlem af Handicaprådet i København. Derudover kommer der en lang række for-

Steen Stavngaard foran Cafe Virente der er beliggende i Botilbuddet Rentemestervej.

mandskaber for bosteder, foreninger og væresteder – mere end 25 poster har Steen Stavngaard forvaltet med dygtighed, indsigt og engagement. – Det kunne bl.a. opleves ved det meget store antal gratulanter, der mødte op i Cafe Virente med bl.a. Københavns socialborgmester.

Lr.

Specialskolernes Idrætsdag 2017

Onsdag d. 24. maj kl. 8.30 ankom elever og personale fra Fensmarkskolen, Skolen i Ryparken, Øresundsskolen og Strandparksskolen, som traditionen byder, til Frederiksberg Idrætspark for at afholde Specialskolernes Idrætsdag 2017.

Vejret viste sig ikke fra sin bedste side med en overskyet himmel og en del vind, men det holdt dog tørt dagen igennem. Igen i år havde eleverne mulighed for at prøve kræfter med forskellige atletikdiscipliner samt fodbold. Efter fælles indmarch akkompagneret af temaet fra Star Wars og opvarmning ved "Trolle og Tormod", fordelte de ca. 300 elever sig i 17 grupper, der skulle igennem bl.a. løbe-, springe- og

kastediscipliner. Mange af eleverne havde derudover meldt sig til 400 meter løb, 400 meter på løbehjul og sæbekasseløb. Hver dreng og pige, der krydsede målstregen først, fik overrakt en flot pokal på præmieskamlen ved siden af løbebanen.

Dagen blev afsluttet med en elev- og en voksenstafet, hvorefter alle elever fik en flot medalje om halsen til minde om deres deltagelse ved Specialskolernes Idrætsdag 2017.

Vi retter en særlig tak til LEV København og LEV Frederiksberg, der med deres bidrag var med til at gøre arrangementet til en succes.

Vi ser allerede nu frem til idrætsdagen 2018!

Flere billeder på side 31

